

Publicerad 2010-02-21 18:53 av Rosen

Mellan varje andetag

Hon har känt så lite
så länge nu

skuggan, den har letat sig
långt över hennes kind

tiden, den skaver ständigt i henne
får det slutna att gå upp

ljuset, det böjer sig, kryper ihop
inväntar henne tålmodigt.

Hon har längtat så länge
på något nu

känslor, de har tillåtit sina
vägrats sitt förvärv

orden, de har stumt bäddats
förvisade som påföljd

styrkan ligger ännu förtöjd
väntar ut stormen.

Hon har sökt efter livet
mellan sina andetag

sekunderna har utmanat henne
vässat hennes mellanrum

genvägar har lockat henne
där hon har gått vilse.

Hon inser nu att det får ta
den tid det tar

för henne att hitta hem...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rosen med Poeter.se id #10322 innehar upphovsrätten